bus generãdis/ libenter cõuerſari cũ viris
bonis ꝛ deuotis. qꝛ vox diuina eſt. Cum
ſancto ſctũs eris. Eoꝝ itaqꝫ colloq̃a/ ſunt
ignita vehemẽter/ ꝛ ſtimulãtia ad virtutẽ
Sꝫ ꝛ ſanctoꝝ patꝝ vite ꝛ exẽpla frequẽ/
ter ꝛ attẽte lecta. vehemẽter pficiũt/ ad in/
fundendũ cordibꝫ nr̃is diuini amoris af
fectũ/ vt deũ in oĩbꝫ ꝛ ſup oĩa diligẽtes p/
miſſiões ſuas q̃ omne deſideriũ ſuperant
ſequamur. Amen Finis.

Peterea ille circũſtãtie q̃ habẽt
p hũc verſum/ inq̃rẽde ſunt in
cõfeſſiõe a cõfeſſore. Quis/ q̃d/
vbi/ q̃bꝫ auxilijs/ cur/ q̃uo/ q̃n.
Per q̃s intelligit̃ an ſit iuuenis vel ſenex/
clericus aut laycus. ſolutus aut ligatus.
Per q̃d an ſit res ſacra vel nõ. Per vbi an
ſit in loco ſacro vel nõ. publico vel puato
Per q̃bꝫ auxilijs an cũ pugno baclo aut
gladio. Per cur/ q̃ intentõe an rõne vidi/
cte inferẽde vel iniurie repellẽde Per q̃uo
an pcuſſerit aliquem fortiter/ vel remiſſe.
Per q̃n intelligit̃ an in q̃dragesima aut ĩ
alio tpe ſancto/ vel aliter Tempus. locus
modꝰ. numerus. mora. ſciẽtia. etas.

Reſpõſio eiuſdem

ſup queſtiõe ſibi facta p vicariũ domꝰ car
thuſie/ de ſtatuto ordis eiuſdẽ q cõmiſſi
ad cõfeſſiones audiendas/ nõ abſoluãt a
mortali certo. ſed remittãt ꝯfitentẽ ad ſu/
periorem ſuum.

Confeſſio ſacramẽtalis. fundat̃
in ſolo iure diuino ꝛ euãgelico
ſup illo Quecunqꝫ ligaueris ſup
terrã ꝛc. ¶ Cõfeſſio ſacr̃alis ſic
nõ potuit inſtitui niſi a ſolo deo: ſic non
deſtitui põt ab hoĩe puro Al's papa poſ/
ſet nõ obligari ad confeſſionẽ ſacramẽta/
lem ¶ Cõfeſſio ſacr̃alis: nõ obligat ad ve
nialiũ cõfeſſionẽ de p ſe ꝛ de neceſſitate ſa
lutis. qꝛ nõ tollũt caritatẽ. ꝛ iõ ſine ꝯfeſſi
one taliũ/ ſtat ſalus. ¶ Cõfeſſio ſacr̃alis/
nõ dꝫ extẽdi p hoĩes puros. vt aliq̃s pec/
cata venialia cõfiteat̃ niſi velit Seq̃t̃ ex p
cedentibꝫ Immo nec dñt fieri reſuatiões
niſi in grauibꝫ culpis Põt ãt dici grauis
culpa q̃ tranſit in opꝰ cũ conſenſu. ꝛ deli/
beratõe pfecta. aut cũ graui ſcãdalo alioꝝ
¶ Cõfeſſio ſacr̃alis nõ obligat de p ſe. vt
hõ bis cõfiteat̃ idẽ pctm̃ etiã mortale. ni
ſi ꝯfitẽs velit Rõ qꝛ lex diuina nõ obligat
niſi ſemel ꝯfiteri. ꝛ hoc p ſe. ꝛ niſi velit hõ

¶ Confeſſio ſacramẽtal' nõ dꝫ coartari p
reſeruatões/ caſuũ pſertim occultoꝝ/ con
tra vel pter legẽ euãgelice libertatis. ſꝫ dã
dus eſt locꝰ timori altiſſimi. Alioq̃n time
atur illa phariſeoꝝ culpa. Nõ Alligãt one/
ra grauia ꝛ iportabilia hũeris hoim. digi
to ãt ſuo nolũt ea mouere. fit rurſus aliq̃n
vt q̃ nimis emũget eliciat ſanguinẽ ꝛ fiat
cã fictõis ¶ Cõfeſſio ſacramẽtalis/ tali et
tãto claudi dꝫ ſigillo ſecreti/ vt nec verbo
nec ſigno/ quõlibet reuelet̃/ aut reuelari p
babilit̃ eſtimet̃. Facit ad hoc expſſa deter/
minatio eccleſie. cũ naturali rõe ¶ Cõfeſ
ſio ſacramẽtalis de pctis occultis/ raro et
cautiſſime debet remitti ad ſupiores/ hñ/
tes iuriſdictõem coercitiuã in publicis q̃
les ſunt abbates ꝛ priores in religiõibus
qꝛ facilis orit̃ ſuſpitio apõ correctos pu/
blice. q occulta ꝯfeſſio per eos facta ledat̃
Sed etiã debent inſtrui ꝯfeſſi. q ꝯfeſſio
ſecreta de publicis/ nõ liberat eos. q̃n poſ
ſint aut debeãt pblice punitõi ſubiacere.
¶ Cõfeſſio ſacramẽtalis/ põt q̃nqꝫ rõna/
biliter ꝛ fructuoſe dimitti de venialibꝫ. põt
etiã aliq̃n fieri fructuoſe. Qualiter hoc ꝛ
quãdo. docere dꝫ vnctio ſpũſſcti/ cũ ꝯſilio
xpiane prudẽtie. ¶ Cõfeſſio ſacramẽtal'
põt aliq̃n repeti fructuoſe de mortalibꝫ iã
cõfeſſis. ſed obligatio pluries illa cõfiten
di põt reddi vicioſa. qꝛ nimis oneroſa.
Cõfeſſio ſacramẽtalis põt ſepe fieri ſub cõ
ditõe. tã pꝑter ignorãtiã facti. qꝛ neſcit ſe/
pe hõ quid ꝛ q̃liter fecit. q̃ꝫ pꝑter ignoran
tiã iuris. qꝛ neq̃t in pluribꝫ a venialibus
mortale diſcerni. ¶ Confeſſio ſacramẽtal'
facta ſub cõditiõe modis tactis aut alias
legitime põt habere ſeu recipe abſolutõeꝫ
abſolutã/ ſub hac forma. Ego abſoluo te
in noĩe patris ꝛ filij ꝛ ſpũſſcti Que forma
ſufficiẽs eſt ꝛ ſecura. cũ intẽtõe debita cõ/
feſſoris ad abſolutionẽ de peccatis. imo ꝛ
excõicatiõibꝫ. in foro conſcie ¶ Nec opor
tet imo ſepe nõ expedit/ multiplicare ſer/
monẽ abſolutionis. Ut dicẽdo ſi ꝛ inq̃n
tũ poſſum. ꝛ dicẽdo de contritis peccatis ꝛ
oblitis. ꝛ de tali vel tali excõicatõe. ſi ꝛ in/
quãtũ indiges. cũ ſilibus. q̃ addita plus
officiũt ſepe vel pturbant/ q̃ꝫ pficiant vel
ſerenent. Sup hoc notet̃ hec doctrina ¶
Abſolutio ſacramẽtalis poteſt delere pec
cata que nondũ erant contrita. ſed ſolum
mõ attrita. Rurſus oblita pctã nõ delent̃
virtute abſolutionis ſacramẽtalis. quin

homo poſtmodū teneat̃ illa cōfiteri dum redeant ad memoriā. ſed ſi non redeūt. nihilominꝰ homo ſaluabit̃ ſi fecerit ſufficiētem diligentiā recordādi. cū deꝰ non obliget ad impoſſibile ¶ Eſt igit̃ additio fruſtra cum dr̄ de oblitis. Similiter cū dicitur de contritis pōt eſſe notia Similiter ⁊ male exprimit̃ ſi ⁊ inq̄ntū poſſum et debeo. Sufficit ei ꝙ intentio ſit bene regulata. ¶ Pȝ ad extremū quā notia ſit obliuio peccatoꝝ. qꝛ nō delent̃ virtute confeſſionis ſacramentalis. ac ꝑinde virtus clauiū que remittit magnā partē penaꝝ debitaꝝ. ad huiuſmodi peccatoꝝ deletionē nō ſic efficacit̃ applicat̃. put fit circa peccata q̄ ſacr̃aliter ⁊ expſſe ſunt confeſſa.

Adhuc de eodem ſtatuto.

Item ad queſtionē ſibi factā ꝑ vicarium carthuſie ſuꝑ ſtatuto carthuſ̃/ de abſolutione a pctō mortali ⁊ de cōſuetudine ordinis. ſuꝑ hoc R̄ndit. ſub correctōe ⁊ cum reuerentia loq̄ndo. nō apparet ꝙ talis reſeruatio ſit cōueniēs. nec conſonā euāgelice libertati. qꝛ nō tenemur cōfiteri de venialibꝫ Et q̄ ad mortalia diſtinguēda/ nō eſt dabilis regula generalis ⁊ infallibilis per humanā ſapiētiā. Propterea talis reſeruatio nō eſt niſi laqueꝰ aīaꝝ. pſertim timorataꝝ. Poteſt tñ fieri reſeruatio de certis mortalibꝫ manifeſtis. ⁊ que trāſeūt in opus exterius. qꝛ de cogitatōibꝫ/ notium eſt aūt inutile reſeruatōꝫ adhibere ¶ Itē idē ad quendā carthuſieñ ſic ſcribit Recepi ꝙ in conſtitutōnibꝫ veſtris nō dicit̃ ꝙ oīs mortalis culpa ſit maiori reſ̃uata in foro confeſſiōis. ſed ꝙ grauis culpa. Et certe tolerabilis ⁊ ſalubris eſt hec cōſtitutio. ſi bene fuerit declaratū qualis culpa debeat merito grauis reputari. Et ita ſaluatur honor patꝝ conſtituentiū Et nihilominꝰ euitatur onus iportabile ſuꝑ ceruices peccantiū. Qualis autē fieri debeat aut poſſit interptatō q̄d eſt grauis culpa puto notatū fuiſſe ꝯpetēt in vltimis ſcriptis licet incultis dn̄o Oſuualdo r̄ndendo tali queſtioni. Si de ſolis venialibus debeant abſoluere commiſſi a priore.

¶ Item nota ꝙ nullus tenet̃ cōfiteri peccata venialia lege diuina. niſi ſit ad h̄ ſpecialiter obligatus ꝑ votū vel ꝑticulare ſtatutū. quale nō debet leuiter fieri. Et q̄nq̄ magis expediret ceſſare a confeſſiōe taliū q̄ꝫ nimiā incurrere ſolicitudinē. que plus impediret aliq̄n/ q̄ꝫ fructus cōfeſſionis iuuaret. Alioq̄n etiā cōfeſſione facta/ oporteret ſepe iterū ꝯfiteri. ⁊ ſic deinceps ſine termino. attento qd̄ vix facimꝰ aliq̄d vbi nō poſſumꝰ rationabiliter formidare de peccato veniali. ¶ Finit.

Sequitur auiſamētum eiuſdem per modū cōfeſſionis in religionibꝫ non lapſis audiendi.

Sicut expediēs eſſe ſuaſi pro prībus carthuſ̃ et celeſtinis vt eoꝝ ſuꝑiores haberent a dn̄o papa latiſſimā abſoluēdi in foro penitētiali licētiā. ſic apparet mihi ꝙ cōfeſſores ordinati ꝑ ſingulos cōuētus habeāt magnā ⁊ amplam ptātē abſoluēdi nedū de venialibꝰ ſolis qꝛ talis eſſet irratōnabilis ⁊ itolerabilis reſtrictio. ſed etiā de mortalibꝫ pſertim occultis. nō ꝙ abſoluerēt de q̄cumq̄ꝫ mortali. Qn̄ autē deberēt remittere ad ſuꝑiorē ⁊ qn̄ nō relinq̄ret̃ arbitrio cōfeſſoꝝ iuxta qualitatē cōfitētis. Attento primo ꝙ conſultiꝰ eſt penitētē mittere in purgatoriū cum ꝑua penitētia. q̄ꝫ cū magna nō implenda vel forte nō alias cōfitendo detrudere in infernū. Rurſus attento. ꝙ nō obſtantibꝫ tot decretis ſuꝑ penitētijs iniungēdis cōior eſt doctoꝝ ſentētia ꝙ oēs penitētie in foro ſacramētali ſunt arbitrarie intelligendo de pctīs occultis Ceteꝝ pro manifeſtis regule ⁊ diſcipline in religionibꝫ ordinate poſſunt rōnabilit̃ exigi ⁊ ab inuitis. Et hic habet locū ꝙ dicit̃ in terrorē alioꝝ. ⁊ ne facilitas venie incentiuū tribuat delinquēdi. ⁊ nullo modo de occultis que penitus non confiteret̃ niſi vellet. licet in hoc ſe dānaret. ſed tam horrendo diſcrimini nō occaſio pſtāda. cum tam miſera ve ve ve ſit ⁊ totiens experta fragilitas humane conditionis. ¶ Finit.

¶ Diſtinctio magiſtral' ⁊ breuis. eiuſdē de modis excōicationū ⁊ irregularitatū ⁊ abſolutiōis ab eiſdē. f

Excōicatōnum tot ſunt genera quot cōicationū. ⁊ ꝯñter iudicant̃ irregularitates q̄ dicūt impedimēta ad cōicatōes legitīas exercēs. ¶ Cōicationū alia eſt naturalis.